

brug fastslåede anvendelse af ordet, hvorefter det lige så vel betegner et arbejde som det derved frembragte arbejdsresultat (den færdige installation).

Inden for lovens område falder ledningsanlæg (stikledninger) til og med tilslutningen til gas- og vandværkers hovedledninger (forsyningsledninger) og til hovedkloaker, hvorimod sådanne fællesledninger ikke henhører under loven, hvilket det er fundet hensigtsmæssigt udtrykkeligt at angive, også fordi det herved præciseres, at der i så henseende har fundet en begrænsning sted i lovens formelle gyldighedsområde i forhold til området for installationsloven af 1937. I øvrigt er lovens område udvidet i forhold til installationsloven af 1937, idet den også medtager installationer for naturgas og flaskegas.

Medens loven omfatter alle flaskegasinstallationer og afløbsinstallationer, omfattes alle øvrige gasinstallationer samt vandinstallationer ikke af loven, for så vidt de kun benyttes til forsyning med gas og vand fra forsyningsanlæg for en enkelt forbruger. Ordene „forsyningsanlæg for flere end en enkelt forbruger“ forstås i modsætning til anlæg, der alene benyttes af vedkommende ejer og dennes husstand, og begrænsningen er navnlig indsat med henblik på fra lovens bestemmelser at undtage helt private vandinstallationer især i ejendomme på landet, der udelukkende aftager vand fra et på vedkommende ejendom til dennes eget brug indrettet pumpeanlæg.

Derimod vil installationer, som ejeren i erhvervs-mæssigt øjemed lader benytte af andre end sin egen husstand, være omfattet af lovens bestemmelser, uanset om installationen kun betjener vedkommende enkelte ejendom. Som eksempler herpå kan anføres installationer på fabrikker, i hotel- og pensionatsvirksomheder, i skoler eller i hospitaler. For gasinstallationer vil begrænsningen næppe være af større praktisk betydning.

Til § 2.

Bestemmelsen fastslår, at der i almindelighed udkræves autorisation til udførelse af installationsarbejder. Fra dette princip er der dog gjort undtagelse i to henseender.

Det har for mange gas- og vandværkers og kloakvæseners vedkommende gennem årene været praksis inden for eget forsynings- henholdsvis kloakområde at lade eget personale udføre visse arbejder ved de i § 1 omhandlede installationer, såsom arbejder ved ledninger i gadearealer (stikledninger), udskiftning af gas- og vandmålere, arbejder ved husinstallationer, bl. a. i tilfælde, hvor ejeren har vægret sig ved at bringe installationer i forskriftsmæssig stand, m. m. Det har i hovedsagen drejet

sig om arbejder, som ligger uden for gas-, vand- og sanitetsmestrenes og kloakmestrenes interessesfære.

Den pågældende praksis bør kunne opretholdes også i fremtiden, og der er derfor i stk. 1, 2. punktum, givet adgang til, at arbejder af den omhandlede karakter kan udføres uden, at det kræves, at det pågældende personale skal have bestået prøve og opnået autorisation.

Der er endvidere i stk. 3 stillet forslag om, at visse mindre flaskegasanlæg helt eller delvis skal kunne undtages fra autorisationsordningen.

Det er herved forudsat, at der gøres praktisk brug af bemyndigelsen for ministeren til at undtage disse anlæg fra ordningen, fordi det drejer sig om installationer af en let overskuelig art, og fordi praktiske hensyn, derunder hensynet til den løbende udskiftning af gasflaskerne, i høj grad taler for at tillade forbrugeren selv at udføre tilslutningen på grundlag af en skriftlig instruktion. Risikoen i denne henseende må også under hensyn til de indvundne erfaringer fra de år, i hvilke flaskegassalg har fundet sted her i landet, anses minimal. Det er dog ikke anset for muligt i loven udtømmende at fastslå, hvilke flaskegasanlæg undtagelsesstillingen skal gælde, idet dette bl. a. må bero på, hvad der tilsiges af de brandpolitimæssige hensyn, som hidtil har været bestemmende for størrelsen og arten af de flaskegasanlæg, det har kunnet tillades at opstille indendørs, men undtagelsen fra autorisationsordningen vil efter bestemmelsens formulering ikke kunne omfatte flaskegasanlæg, der kræver forbindelse med en egentlig rørinstallation, f. eks. til en vandvarmer.

Ved bestemmelsen i stk. 2 om adgang for ministeren for offentlige arbejder til at dispensere fra eksamenskravet er det forudsat, at dispensation kun undtagelsesvis gives, ligesom det også er forudsat, at der indhentes erklæring fra eventuelt interesserede kommunalbestyrelser, f. eks. i tilfælde af at det er oplyst, at ansøgeren agter at virke i de pågældende kommuner. Den tilsvarende bestemmelse i installationsloven af 1937 har i øvrigt ikke været benyttet i en lang årrække, men det er desuagtet fundet, at en sådan dispensationsadgang bør opretholdes, da der ikke på forhånd kan ses bort fra, at der vil kunne fremkomme ganske ekstraordinære tilfælde, hvor en dispensation vil være rimelig. Det bemærkes herved, at dispensationsadgangen ikke tænkes benyttet, når personer i udlandet har bestået prøver af en beskaffenhed, der må sidestilles med de her i landet godkendte, idet der i sådanne tilfælde forudsættes givet en enkeltstående godkendelse af den pågældende udenlandske prøve.